

[Arbejdsministeren]

Hr. Bolvig var vel den mest yderliggående deltager i debatten i dag, men hr. Bolvigs stemme er ikke udslagsgivende på dette dybt alvorlige område. Hvis jeg forstod hr. Bolvig ret, var det, hr. Bolvig var modstander af, enhver form for organisationsdeltagelse i det politiske liv. Jeg forstod hr. Bolvig sådan, at de politiske partier som minimum burde afslå enhver form for støtte fra organisationerne. Organisationerne dominerede hele det politiske liv, og deres indflydelse og magt burde bremses.

Er hr. Bolvig klar over, at konsekvensen af det forslag fra fremskridtspartiet, hr. Bolvig så helhjertet har støttet i dag, eksempelvis er, at faglige organisationer er afskåret fra at støtte antiapartheidarbejdet? At Industrirådet er afskåret fra at lave en kampagne mod forslag og tanker om økonomisk demokrati?

Er hr. Bolvig klar over, at vi i folketinget i 1975 og 1976 gennemførte et månedlangt udvalgsarbejde om konsekvenserne af gennemførelsen af dette forslag, der førte til, at det radikale venstre her i folketinget bekendtgjorde, at det under ingen omstændigheder kunne støtte disse forslag, fordi de var uoverskuelige i deres konsekvenser for det demokratiske liv?

Ikke mindst hr. Ingomar Petersen, som jeg måske kan nævne til inspiration for hr. Bolvig, fremførte disse synspunkter. Er hr. Bolvig klar over, at det radikale venstre stemte imod gennemførelsen af forslagene? Det bebrejder jeg bestemt ikke det radikale venstre, tværtimod. Jeg mener, at hr. Bolvig ved at søge tilbage til andre aner end Hørup kan hente fornøden inspiration.

Jeg vil gerne sige, at Hørupcitateret er jo totalt misforstået. Det, Hørup mente ved at sige »intet over og intet ved siden af folketinget«, det var jo ikke, at folketinget skulle styre klar af organisations- og klasseinteresser i samfundet. Ingen var vel en mere overbevist klassepolitiker end netop Hørup. Hans engagement i kunstnerdebatten, hans engagement i kampen mellem de små og de store bønder var vel vidnesbyrd om dette. Han så venstre som kamppartiet for bøndernes interesser i det danske samfund.

Nej, det, Hørup vendte sig imod, var, at et landsting, der ikke var valgt ved demokratiske midler, skulle have højhed eller have myndighed over folketinget. Dette efter min opfattelse rigtige Hørupord kan man efter

min opfattelse ikke bruge til at afskære faglige organisationer fra at støtte politiske formål, som de i øvrigt tilslutter sig.

Jeg synes, det eneste saglige indlæg, der er kommet i dag til støtte for de synspunkter, der ligger i forslagene, var hr. Ib Christensens indlæg, som netop var karakteriseret ved i hvert fald at være klart i tankegangen. Derfor vil jeg gerne slutte med at sige til hr. Ib Christensen: jeg anerkender klarheden, jeg anerkender, at man har lyttet til nogle af argumenterne, men tilbage bliver et indgreb over for organisationernes demokratiske ret til – også med støtte til de politiske partier og politiske formål – at fremme deres interesser i samfundslivet.

Hvad vil konsekvensen af et forbud være? Jeg spørger hr. Ib Christensen, som jo ellers altid har bekendt sig som modstander af forbud: hvad vil konsekvensen være? Vil det være, at økonomisk støtte til de interesser, der findes i organisationerne, ophører?

Nej, det, der vil ske, er selvfølgelig, at de ændrer karakter fra at være åbne, konstaterbare tilskud som f. eks. dem, de faglige organisationer yder til en række politiske partier, og som man kan aflæse i deres regnskaber og i partiernes regnskaber. Disse former for tilskud, ikke mindst på det borgerlige område, vil blive afløst af andre, mere indirekte og vanskeligere kontrollerbare former.

Hvad er der sket i De Forenede Stater efter den lovgivning, man har gennemført? Der er kommet et utal af nye måder at støtte de politiske partier og navnlig politiske kandidater på, fordi man har gennemført et forbud.

Vi har tillid til demokratiet, vi har tillid til demokratiet også i organisationerne, og derfor vender vi os mod selv et så beskedent forslag – og det må man indrømme det er – som det, retsforbundet her har fremsat.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er den meget omfattende interesse, jeg har sporet med hensyn til SiDs bevillinger eller ikke-bevillinger til socialistisk folkeparti.

Jeg er af samme opfattelse, som arbejdsministeren lige har givet udtryk for at han var: det er ikke en sag, der skal diskuteres fra denne talerstol. Det er en sag, der skal diskuteres på SiDs kongresser og på SiDs fag-